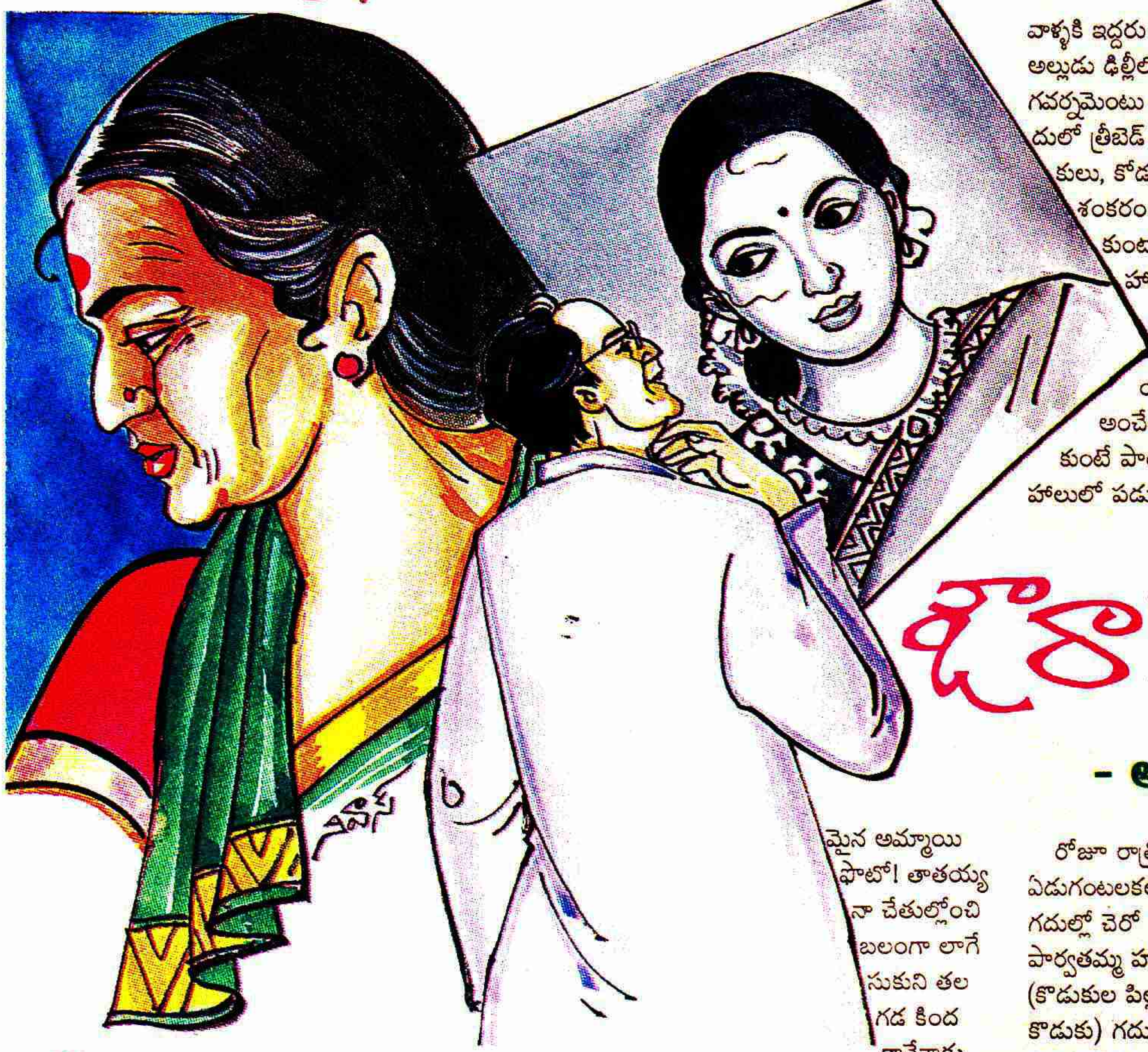

ఔరా! తాతా!!

- ఆర్.ఎస్.హైమవతి

"అమ్మమ్మా! అమ్మమ్మా!!" అంటూ ఒగుర్చుకుంటూ పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చి ఆయాసపడుతోంది మనవరాలు సుధ.

"ఏమిటమ్మా? ఏమయింది? తాతగారితో కబుర్లు, కథలు అయిపోయాయా? పరిగెట్టుకుంటూ అలా ఆయాసపడుతున్నావు. తాతకేమైనా అయిందా?" అంటూ ఖంగారుపడింది అమ్మమ్మ పార్వతమ్మ.

"తాతకేమీ అవలేదు. కాని, కాని..."

"అమ్మయ్య! తాతకేమీ అవలేదు కదా! మరేమిటే? ఆ గాభరా! ఆయాసమూను!" అంది పార్వతమ్మ.

"తాతయ్య నాకు కథలు కొంతసేపు చెప్పాక" ఇక ఇవాల్టికి చాలు. రేపు మళ్ళీ చెప్తా! వెళ్ళు. పడుకో!" అన్నారు. "సరే"అని నేను బైటకి వచ్చేశాను. వచ్చి పడుకుంటే నిద్ర రాలేదు. "రేపు ఏం కథ చెప్తావు? తాతయ్యా!" అని అడుగుదామని తిరిగి గదిలోకెళ్ళాను.

"ఊ! వెళ్తే?" ఆత్రంగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

"వెళ్ళేసరికే తాతయ్య ఏదో ఫొటోని ముద్దుపెట్టుకుంటున్నాడు. తరవాత గుండెల మీద పెట్టుకున్నాడు. నేను పరుగున వెళ్ళి లాక్కుని చూశాను. ఒక అందమైన అమ్మాయి ఫొటో! తాతయ్య నా చేతుల్లోంచి బలంగా లాగేసుకుని తలగడ కింద దాచేశాడు. లేకపోతే నీకు తెచ్చి చూపిద్దామనుకున్నా! ఎవరో అమ్మాయి ఫొటో అమ్మమ్మా! అంత ముసలాడికి ఇదేం బుద్ధి చెప్పు?" ఆరిందాలా అడిగింది ఎనిమిదేళ్ళ సుధ.

> తాతయ్య ఏదో ఫొటోని ముద్దుపెట్టుకుంటున్నాడు. తరవాత గుండెల మీద పెట్టుకున్నాడు. నేను పరుగున వెళ్ళి చూశాను. ఒక అందమైన అమ్మాయి ఫొటో!

"మీ తాతయ్యకి అంత సీను లేదు లేవే! నువ్వు పడుకో! మీ తాతయ్య పని నేను పడతాలే!" అంది పార్వతమ్మ తేలిగ్గా.

సుధ పడుకుందన్నమాటే గాని నిద్ర రావడం లేదు. ఒక రోజు నాన్న రోడ్లోపోయే అమ్మాయిని చూస్తే అమ్మ నాన్నని తిట్టింది. మరో రోజు సినిమా తార ఎవరో బాగుందని మెచ్చుకున్నాడని అమ్మ నాన్నని తిట్టింది. ఆరోజే కాదు, మరో మూడు రోజుల వరకూ అమ్మనాన్నతో మాట్లాడలేదు. మరీ అమ్మమ్మ ఏమిటి? ఎవరో అందమైన అమ్మాయి ఫొటోని ముద్దుపెట్టుకుని గుండెల మీద పెట్టుకుని పడుకున్నాడని చెప్తే ఏమీ అవడం లేదు? తాతయ్యకీ అమ్మమ్మకి పెద్ద యుద్ధమే జరుగుతుందనుకుంటే లెక్కచెయ్యకుండా కొట్టిపారేసింది. ఏమిటో? ఈ పెద్దాళ్ళు? అనుకుంటూ పడుకుంది సుధ.

❊ ❊ ❊

శంకరం, పార్వతమ్మలది ఉమ్మడి కుటుంబం. వాళ్ళకి ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు. కూతురు, అల్లుడు ఢిల్లీలో వుంటారు. శంకరంగారు సెంట్రల్ గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేసి రిటైరయ్యాక హైదరాబాదులో త్రీబెడ్ రూమ్ ఫ్లాటు తీసుకున్నారు. కొడుకులు, కోడళ్ళు రెండు బెడ్‌రూమ్‌ల్లో పడుకుంటే శంకరం పార్వతమ్మ ఒక బెడ్‌రూమ్‌లో పడుకుంటారు. కూతురు అల్లుడు వస్తే వీళ్ల హాల్లోకి మారతారు.

ఈసారి శలవులేదని అల్లుడు రాకుండా సమ్మర్ సెలవలకి అమ్మాయిని, పిల్లల్ని మాత్రం పంపాడు. అంచేత శంకరం, మనవడు గదిలో పడుకుంటే పార్వతమ్మ, కూతురు, మనవరాలు హాలులో పడుకుంటున్నారు.

రోజూ రాత్రిపూట శంకరం, పార్వతమ్మ, మనవలు ఏడుగంటలకల్లా భోజనాలు చేసేస్తారు. కొడుకులిద్దరి గదుల్లో చెరో టి.వి, హాల్లో ఓ టి.వి. వుండడంతో పార్వతమ్మ హాల్లో టి.వి. చూస్తుంటే మనవలంతా (కొడుకుల పిల్లలు మొత్తం నలుగురు, కూతురి కొడుకు) గదుల్లో టి.వి. ప్రోగ్రాములు చూస్తుంటారు. సుధకి టి.వి. ప్రోగ్రాములకన్నా కథలంటేనే ఇష్టం. అందుకే తాత దగ్గిర కథలు వింటూ, అమ్మమ్మతో కబుర్లుచెప్తూ పడుకొంటుంది.

సుధ తన భర్త గురించి చెప్పిన మాటలు కొడుకులు, కోడళ్ళు ఎవరూ వినలేదుకదా! అని పార్వతమ్మ చుట్టూ చూసింది. డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గిర పెద్దవాళ్ళు ఐదుగురూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ జోకులేసుకుంటూ భోజనాలు చేస్తున్నారు. వాళ్ళెవరూ దీని మాటలు వినే మూడ్‌లో లేరు. ఇకపోతే మనవలు ముగ్గురు ఓ గదిలో 'జెటిక్స్'చూస్తూంటే మరో గదిలో ఇద్దరు కార్టూన్ నెట్‌వర్క్ చూస్తున్నారు. వాళ్ళెవరికీ దీని మాటలు వినిపించవు. పైగా ఆయాసపడుతూ మెల్లిగానే చెప్పిందిగా! అని సరిపెట్టుకుంది. లేకపోతే నలుగురూ వింటే ఆయన గురించి ఏమనుకుంటారు? దానికి లేవగానే ముందు చెప్పాలి. ఎవరికీ మళ్ళీ ఈ విషయం చెప్పొద్దని. తను తన భర్తని ఏమైనా అంటుంది. రోజూ ఏదో విషయంమీద దెబ్బలాటలు కూడా ఇద్దరికీ జరుగుతూంటాయి. కాని, ఆయనని ఎవరైనా పల్లెత్తు మాట అంటే తను సహించలేదు. వాళ్ళతో వాదించి వాళ్ళకి వివరణ ఇచ్చి, వాళ్ళు సమాధానపడి తన భర్త మంచితనాన్ని ఒప్పుకునే వరకూ ఊరుకోదు.

❊ ❊ ❊

"అమ్మలూ! సుధా! రాత్రి నువ్వు చూసిన తాతయ్య విషయం ఎవరితోనూ చెప్పకేం?" అంది పార్వతమ్మ సుధ లేస్తూండగానే మెల్లిగా చెవిలో. సరే అన్నట్లుగా తలాడించింది సుధ.

పార్వతమ్మ శంకరానికి కాఫీ అందిస్తూ రుసరుస లాడుతూ కోపంగా చూసింది శంకరాన్ని. ఏదో దుమారం లేవబోతోందని గ్రహించాడు శంకరం."ఎందుకా రుసరుసలు? కాస్త నవ్వుతూ ఇస్తే సొమ్మేంపోయిందో?" అన్నాడు నెరిసిన మీసాల వెనక చిరునవ్వులు చిందిస్తూ!"

"ఇంకా పాతికేళ్ళ వయసులో వున్నారా? డెబ్బై ఏళ్ళు పైబడ్డాయి. మనుమలు చూస్తుండగా ఫొటోని ముద్దులు, హృదయానికి హత్తుకోడాలు. హవ్వ! ఏమిటీ వేషాలు?" అని ఎవరికీ వినిపించకుండా ఆయనకి మాత్రం వినిపించేలా అంటూ వెళ్ళబోతున్న ఆమెని చెయ్యి పట్టుకుని ఆపుతూ "చెప్పేది విని వెళ్ళు. నేనేమైనా పరాయి అమ్మాయిని ముద్దుపెట్టుకు న్నానా? ఫొటోకే నువ్వింతలా రుసరుసలెందుకే?" అన్నాడు ఆమెకి మాత్రమే వినపడేట్టు.

"చాల్లెండి నిర్వాహకం!" అంది మూతివంకర్లు తిప్పుతూ తనూ తిరిగి వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోతూ.

వంటింట్లో పనిచేసుకుంటున్న పార్వతమ్మకి వంటింటి కిటికీలోంచి అవతలి వైపు పిల్లల మాటలు వినపడ్డాయి.

సుధ తన అన్న రాముతో చెప్తోంది. "ఒరేయ్! రామూ! తాతయ్య చూశావా? బోలెడు నీతికథలు, రామాయణం అన్నీ చెప్తాడా? మరేమో అమ్మమ్మ తెల్లగా ఎంతో బాగుంటుంది కదా! ఆయనగారేమో ఒక అందమైన అమ్మాయి ఫొటో తలగడ కింద పెట్టు కుని రాత్రి పడుకునే ముందు ముద్దుపెట్టుకుని గుండె లమీద పెట్టుకుని నేను రాగానే దాచేశాడురా!" అంది.

"ఆఁ! అందుకే చెప్తాను. 'తాతయ్య చెప్పే కథలు వినకే!' అని. ఇప్పుడు తెలిసిందా తాతయ్య సంగతి. నీకు కథలు కావాలంటే చిన్న చిన్న పుస్తకాలు బొమ్మలతో సహా అమ్ముతారు. కొని చదువుకోవచ్చు. అమ్మని, నాన్నని కొనమంటే కొంటారు. అర్థంకాకపోతే అడిగి చెప్పించుకోవచ్చు. తెలిసిందా?"అన్నాడు రాము.

"ఊఁ! సరేరే! ఇంక తాతయ్య చెప్పే కథలు వినను" అంది సుధ. పార్వతమ్మని తన భర్త చిన్నపిల్లల ముందు లోకువైపోడం బాధిస్తోంది.

ఈ విషయం మెల్లిగా రహస్యం అంటూ రామూ సతీష్‌కి సతీష్ సాహితికి, సాహితి రమ్యకి, రమ్య రవికి మొత్తం పిల్లలందరికీ తెలిసింది. వాళ్ళందరూ తాతయ్యని అదోలా చూడడం మొదలెట్టారు.

* * *

శంకరం రోజూ మధ్యాహ్నం పన్నెండుకి భోజనం చేసి కాసేపు పుస్తకం ఏదైనా చదువుతూ పడుకుం టారు. అలా ఓ కునుకు తీసి రెండున్నర, మూడుకి లేచి కాఫీ తాగి మనవలు అందర్నీ కూచోబెట్టి ఎవరే సబ్జెక్ట్‌లో వీక్‌గా వున్నారో తెలుసుకుని వారికి అందులో నిష్ణాతుల్ని చేసే ప్రయత్నంచేస్తూ వుంటారు. ఎండ చల్లబడ్డాక నాలుగున్నర ఐదు గంటలకి బైటికి పంపి ఆడుకోమంటారు. తరవాత ఆరు, ఆరున్నరకి లోపలికి వచ్చి అందర్నీ స్నానం చెయ్యమంటారు. తర్వాత వాళ్ళతో కలిసి శంకరం, పార్వతమ్మ కూడా కబుర్లుచెప్తూ భోంచేస్తారు.

అలాగే మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి కాఫీ తాగి మనవల్ని పిలిచారు శంకరం. అందరూ గదుల్లో టీవీలు చూస్తూ ఎవరూ రాలేదు. ఒక్కొక్కరిని పేరుపే రునా పిలిచారు. "పో తాతయ్యా! నువ్వేం మాకు చెప్పక్కర్లేదు"అని ఒకరు, "మేము చదువుకో గలం"అని ఒకరు, "మేము రాము" అని ఒకరు అలా సమాధానాలు చెప్పేసరికి వింటున్న తల్లులు ఆశ్చర్య పోయారు. శంకరం, పార్వతమ్మ ముఖముఖాలు చూసుకుని తలలు దించుకున్నారు.

ఇది సహించలేని వాళ్ళ కూతురు సుగుణ పిల్లలి ద్దర్నీ దవడలు వాయించింది. వాళ్ళు ఏడుస్తూ "మేము తాతయ్య దగ్గరికి వెళ్ళం. ఆయన చెప్పేవి వినం." అన్నారు వాళ్ళు.

"ఏం? ఎందుకని? నిన్నటివరకూ మంచివాడైన తాతయ్యమీద ఒక్కరోజులో కోపమెందుకు వచ్చింది?"అంది మరో రెండు తగిలించి. సుధ వాళ్ళమ్మ చెవిలో మెల్లిగా చెప్పింది విషయం.

చలించని నా మనసులో చలనం లేపి ఈ అవ్యాజమైన ప్రేమానుబంధాలని, ఈ స్వర్గాన్ని సృష్టించగలిగిన ఆ ఫొటో అంటే నాకు ప్రాణం. అందుకే ఎటువంటి పరిస్థితులలోనైనా ఆ ఫొటోని తన్మయత్వంతో నా గుండెల కాన్చుకుని పడుకుంటే తృప్తిగా సంతోషంగా నిద్రలోకి జారుకుంటాను

సుగుణ ముఖంలో కూడా రంగులు మారడం పార్వతమ్మ, శంకరం గమనించకపోలేదు. తండ్రివైపు ఈసడింపుగా చూసి మెల్లిగా జారుకుంది.

మిగిలిన వాళ్ళుకూడా వాళ్ళమ్మలకి చెప్పారు విషయం. వాళ్ళు ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ మామ గారిని, అత్తగారిని చూస్తూ వుండగా... ఆరోజు ఆది వారం కావడంతో గదుల్లో పడుకున్న కొడుకులు కూడా బైటికి వచ్చారు. "ఏమిటి గొడవ?"అంటూ విషయం తెలిసి "ఏమిటి నాన్నా? నీకీ వయసులో వేరే అమ్మాయి ఫొటో... ఛీ! ఛీ!" అన్నారు వాళ్ళు.

శంకరం మెల్లిగా చెప్పాడు. "ఆ ఫొటో ఎవరిదో కాదురా! మీ అమ్మ పెళ్ళి చూపులకోసం వాళ్ళవాళ్ళు స్టూడియోలో ప్రత్యేకంగా తీయించి పంపిన ఫొటో! మాకు ఆ రోజుల్లో ప్రతీవాళ్ళ దగ్గర కెమేరాలు లేవు. వీడియోలు అసలే లేవు. పెళ్ళికొడుక్కి పంపాలని ప్రత్యేకంగా తీయించారు వాళ్ళవాళ్ళు." అన్నాడు.

"అమ్మ ఎదురుగా వుండగా... ఆ ఫొటోతో..." అన్నాడు కొడుకు.

"అమ్మకి వయసయిపోయింది కదా! అందుకని ఆ పడుచు అందాన్ని గుర్తుచేసుకుంటున్నారులా వుంది" అన్నాడు మరో కొడుకు.

"మీరు పొరబడుతున్నారు. అమ్మ ఇప్పటికీ నా కళ్ళకి అందంగానే వుంటుంది. ఐశ్వర్యారాయ్‌లు కూడా ఆమె ముందు దిగదుడుపే నా దృష్టిలో!"అన్నాడు శంకరం.

"మరేమిటో?"అంది కూతురు సుగుణ. కోడళ్ళి ద్దరూ ఓ వారకి నిలబడి చోద్యం చూస్తూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటున్నారు. పార్వతమ్మకి భర్త ఇటు వంటి పరిస్థితిలో ఇరుక్కున్నందుకు ఆవేదనగాను, బాధగాను వుంది. అందుకే ఆమె తల దించుకుని కూర్చుంది.

"ఆ రోజుల్లో అమ్మాయిలకి కాలేజీల్లేవు. కోఎడ్యుకే షన్ కాలేజీలే! మా క్లాసులోనూ, కాలేజీలోనూ వంద మందికి పైగానే మొత్తం అమ్మాయిలుండేవారు. అయినా ఏ అమ్మాయీ నాలో చలనం కలిగించలేదు. మా నాన్నగారు ఎంతోమంది అమ్మాయిల ఫొటోలు చూపించారు. ఏ ఫొటో నాకు నచ్చలేదు. మీ అమ్మ ఫొటో మా ఇంటికి వచ్చి ఒక బంధువు చూపించారు. నాకు బాగా నచ్చింది. చేసుకుంటే ఈ అమ్మాయినే చేసుకుంటానని పట్టుపట్టాను. వాళ్ళు లేనివారని, కట్న కానుకలు ఇవ్వలేరని అమ్మ నాన్నగారు ఆ అమ్మా యిని వద్దన్నారు. చేసుకుంటే ఆ అమ్మాయినే చేసు కుంటానని లేకపోతే పెళ్ళేవద్దని మొండికేయడంతో రెండేళ్ళు ఆగి, ఈలోగా ఎన్నో సంబంధాలు తీసు కొచ్చి చూపించి నేను 'ససేమిరా' అనడంతో ఇక గతి లేక ఒప్పుకుని పెళ్ళిచేశారు. కాని, అమ్మని ఏదో వంక పెట్టి సాధించేవారు. మేమిద్దరం కలిసి ఒక్క మాట నవ్వుతూ మాట్లాడినా వాళ్ళు సహించలేక ఏదో వంక పెట్టి దుమారం లేపేవారు. అటువంటి పరిస్థితులన్నీ అమ్మ సహనంతో తట్టుకుంది. నేను వేరే వెళ్దామన్నా అమ్మ ఒప్పుకోలేదు. ఎన్నో కష్టాలు, ఒడిదుడుకులు చవిచూశాం. బాధ్యతలు మీదపడ్డాయి. వయసూ మీద పడింది.

అయినా అప్పుడప్పుడు అభిప్రాయ భేదాలొచ్చి చిర్రుబుర్రులాడుకున్నా మావి గాఢంగా పెనవేసుకున్న మనసులు. మమ్మల్ని వేరుచెయ్యాలని ఒకరి మీద ఒక రికి మావాళ్ళు చాడీలు ఎన్నో చెప్పారు. కాని, వారి ఆటలు సాగలేదు.

చలించని నా మనసులో చలనం లేపి ఈ అవ్యాజ మైన ప్రేమానుబంధాలని, ఈ స్వర్గాన్ని సృష్టించగలి గిన ఆ ఫొటో అంటే నాకు ప్రాణం. అందుకే ఎటు వంటి పరిస్థితులలోనైనా ఆ ఫొటోని తన్మయత్వంతో నా గుండెల కాన్చుకుని పడుకుంటే తృప్తిగా సంతో షంగా నిద్రలోకి జారుకుంటాను" అన్నాడు శంకరం.

"అత్తగారు ఎంత అదృష్టవంతులో! మీరూ వున్నారు ఎందుకు?" అన్నారు కోడళ్ళు మొగుళ్ళని మోచేతులతో పొడుస్తూ.

"అమ్మమ్మ (మామ్మ) అప్పుడింకా ఎంత బాగుందో?" అంటూ ఆ ఫొటో తెచ్చి అందరూ చూడసాగారు మనవలు. సుగుణ తల్లివైపు ప్రేమాభి మానాలతో చూసింది. శంకరం భార్యని కోరచూపుతో చూశాడు.

పార్వతమ్మ ఆ వాతావరణాన్ని తట్టుకోలేక సిగ్గుతో కళ్ళుమూసుకుని లేచి లోపల వంటింట్లోకి వెళ్ళిపో యింది. శంకరం మనవల దగ్గర్నించి ఫొటోలాక్కోడా నికి పెనుగులాడాడు. ★

చిరునామా:
ఆర్.ఎస్.హైమవతి
నెం.3, సెకండ్ మెయిన్‌రోడ్,
సెంబాకమ్, చెన్నయ్- 600 073
ఫోన్: 044- 222755503